

METABOLICKÝ SYNDROM

Patofyziologické, biochemické a psychosomatické kontexty

MUDr. Hana Váňová

Biochemie 90. let 20. století nám přinesla dva významné objevy:

1.) Identifikace leptinu jako hormonu produkovaného prakticky výlučně adipocyty. To je tedy důkaz, že tuková tkáň je aktivní metabolický orgán. Adipocyty byly nalezeny i v cévním endotelu.

2.) Objev nukleárních receptorů aktivovaných peroxizomovými proliferáty – PPAR /peroxisome proliferator – activated receptor/.

Tyto fungují jako transkripční faktory kódující celou řadu dalších působků /tzn. enzymů a různých regulačních proteinů/. Samy potřebují ke svému působení řadu různých kofaktorů. Nukleární receptory PPAR jsou zapojeny do metabolismu lipidů, sacharidů, ale také v regulaci zánětu, nádorového bujení, imunitních dějů, v diferenciaci buněk apod. Komplexnost funkce PPAR a jejich přítomnost prakticky ve všech tkáních a orgánech otevírá možnost vysvětlit propojenost těla i na biochemické úrovni.

Nově je prokázána i endokrinní funkce endotelu a její propojenost s funkcí nukleárních receptorů PPAR, což zásadně změnilo pohled na rozvoj metabolického syndromu, hypertenze a aterosklerózy. Byl zaveden pojem **endotelová dysfunkce**, tj. stav, kdy různé spouštěče katalyzují syntézu oxidu dusnatého. Změny jeho produkce pak zásadním způsobem ovlivňují funkční charakteristiky cévního systému – hlavně tonus a intravaskulární procesy chránící endotel před rozvojem aterosklerotických změn.

Tyto biochemické reakce jsou prozkoumány do velkých podrobností. **Zásadní otázka však zatím zůstává bez odpovědi: jakým způsobem se dostanou všechny ty chemikálie do akce?! Kdo nebo co jim dá impuls? Z praxe víme, že metabolické procesy jsou závislé i na psychice a emocích.**

Ukazuje se, že všechny tyto procesy jsou propojeny přes hypotalamo-hypofyzární osu. Primární impulsy mohou být rozdílné /např. psychické, imunitní a jiné/ i pro stejné biochemické reakce. Známe-li v klinické homeopatii princip patoanatomické podobnosti, je možný i princip **patofyziologický, oba jsou plodem celé energetiky organismu**. Přijetím tohoto principu a jeho aplikováním v klinické praxi získáme důvěryhodný a opakovatelný způsob předepisování homeopatických léků. Sama jsem si mnohokrát ověřila, že v dekompenzovaných stavech nevystačím jen s terénními léky, léky citlivého typu /konstitučními/ nebo s léky chronického způsobu reakce.

Abychom stabilizovali organismus na základní biochemické úrovni, potřebujeme konkrétní homeopatický lék, který této úrovni a jejím konkrétním klinickým projevům odpovídá. Takový lék lze s patřičnými homeopatickými a zároveň klinickými znalostmi a zkušenostmi poměrně snadno určit.

Zdraví je stav dynamické rovnováhy. Lidský organismus je vysoce sofistikovaný systém složený z mnoha vzájemně propojených orgánů a dějů. Z teorie informatiky a systematiky víme, že celek je více než součet jednotlivých částí. Abychom mohli udržet dynamickou rovnováhu, je potřeba stabilizovat jednotlivé části i celý systém zároveň. Pro funkční poruchy nepotřebujeme hmotnou molekulu, ale správný impuls.

Myšlenka je objektivní realita. Přes kaskádu neurotransmiterů, kterou již dnes na PET /pozitronová emisní tomografie/ můžeme i vidět, se spouští různé specifické biochemické reakce.

„In-formatio“ = formování zevnitř. Proto máme v obrazech homeopatických léků v našich materiích medikách popsané specifické tělesné i psychické příznaky. Jsou to cenné objektivní informace získané homeopaty z celého světa za dvě stě let praxe /spekulace se mohly zkreslenými interpretacemi nabalit/. Dnes jsme schopni díky novým biochemickým objevům chápat širší souvislosti, které dříve bylo možno jen klinicky pozorovat.

Porozumět metabolickému syndromu znamená pochopit základní principy života. Klinická homeopatie má na toto téma spoustu odpovědí.

Návrat ke kořenům homeopatie a k jejím biochemickým a patofyziologickým souvislostem umožní porozumění mezi homeopaty různých směrů a mezi lékaři, kteří dosud homeopatii neznají. Dovolí také propojit možnosti léčení pomocí jiných metod. Přivede nás k zamyšlení nad používáním a výběrem potravinových doplňků, jejichž všeobecné neodborné nadužívání působí s ohledem na komplexnost problému spíše negativně.

Ve své přednášce se snažím představit problematiku metabolického syndromu v co nejširších kontextech a uvádím kasuistiky a zkušenosti ze své dvacetileté praxe praktického lékaře – homeopata.